CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

Vol. XIX

NO. 4

JOURNAL OF
THE KERALA UNIVERSITY
ORIENTAL RESEARCH INSTITUTE
AND
MANUSCRIPTS LIBRARY

MANAGING EDITOR AND PUBLISHER

K. RAGHAVAN PILLAI, B.A.(Hons.) Ph. D. (LOND.),
Director,
Oriental Research Institute and
Manuscripts Library

TRIVANDRUM

E. 1149
1895

D. 1967 / M.E.

S. E. 18

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

Vol. XIX Nos. 1

JOURNAL

OF

THE KERALA UNIVERSITY

ORIENTAL RESEARCH INSTITUTE

AND

MANUSCRIPTS LIBRARY

EDIT R

Dr. K. Raghavan Pillai

Half Yearly

A. D. 1973/M. E. 1149

S. E. 1895

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

Licence No. 644, dated 3-9-1949

Vol. XIX Nos. 1

JOURNAL

OF

THE KERALA UNIVERSITY

ORIENTAL RESEARCH INSTITUTE

AND

MANUSCRIPTS LIBRARY

A. D. 1973/M. E. 1149

S. E. 1895

ANNUAL SUBSCRIPTION Rs. 6-00

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

MANAGING EDITOR & PUBLISHER

K. RAGHAVAN PILLAI B. A. (HONS.) PH. D. (LOND.),
Director and Professor of Sanskrit
Oriental Research Institute & Manuscripts Library,
University of Kerala.

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

गच्छति पुनर्निवर्तते पश्यति शून्यं मुधा परिभ्रमति ।
उपविशति जल्पति स्वयं विद्यति मूर्च्छति चेतनां लभते ॥

एवमेकं क्षणमपि कल्पसहस्रं मन्यमानायाः स्थावराणामपि सुखोन्नेयचरितायास्तस्या देवीपरिजनसमाजावस्थानं न योग्यमिति मया कुत्राप्येकान्ते परभृतिकामात्रसहायिनीं सखीं निक्षिप्य इतस्ततः परिभ्रम्यते । भवतु महाराजनर्मसचिवः पिठरशर्मा अवलोकितव्यः । अहो! अत्र किं भणामि दैवानुकूलत्वम् । यतः संस्मरणमात्रसन्निधान एषः । आर्य वन्दे ।)

विदूषकः — [सहर्षं स्वगतं]

कहं इमाए मह पुव्वभासणं घडिस्सदित्ति क्खणवाउळत्तणो ।
इअं सअंभासणिआ उवट्ठिआ बुभुक्खिअस्सम्मि जहव्व लड्डुओ ॥२॥

[प्रकाशं] अहिळसिदसिद्धिमदी होहि । एत्तिअम्मि अवरोहमंडळे संचरमाणाणं विळासिणीणं अपरिइदमुही का तुमं ।

(कथमनया मम पूर्वभाषणं घटिष्यतीति क्षणव्याकुलता ।
इयं स्वयंभाषणिकोपस्थिता बुभुक्षितास्ये यथैव लड्डुकः ॥

अभिलषितसिद्धिमती भव । इयत्यप्यवरोधमण्डले सञ्चरमाणानामपि विलासिनीनामपरिचितमुखी का त्वम् ।)

चन्द्रलेखा— [विहस्य] वच्छाए[1] वसुळच्छीए[2] सहअरिं मं अवगच्छदु अय्यो । (वत्साया वसुलक्ष्म्याः सहचरीं मामवगच्छत्वार्यः ।)

विदूषकः— [साक्षेपं] का उण वसुळच्छी । (का पुनर्वसुलक्ष्मीः ।)

---

१. 'हु' ख. २. 'वच्चा' क. ख. ३. 'ळच्ची' क. ख.

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

चन्द्रलेखा— णं देवीभादुणो अवच्चकिदआ इअं । (ननु देवी-भ्रातुरपत्यकृतकेयम् ।)

विदूषकः— [स्वगतं] अम्हो बुद्धिसाअरणीदिमाहप्पं । [प्रकाशं] दाणिं कुदो पत्थिदासि । (अम्हो बुद्धिसागरनीतिमाहात्म्यम् । इदानीं कुत्र प्रस्थितासि ।)

चन्द्रलेखा— अय्यसमीवं । (आर्यसमीपम् ।)

विदूषकः— जदि एव्वं कुदो विळंबीअदि । [इति समीपमुप-सर्पति ।] (यद्येवं कुतो विलम्ब्यते ।)

चन्द्रलेखा— अय्य! सुणाहि [त्ति कण्णे] एव्वं बिअ । [इति कथयति ।] (आर्य शृणु [इति कर्णे] एवमिव ।)

विदूषकः— [सहस्सताळं विहस्स] जदि एव्वं उज्जीविदो पिअ-वअस्सो । एदं अत्थं पिअवअस्सस्स णिवेदिअ जहसमीहिदं संपा-देमि । तुमं वि संकेतदेसं उवसप्पेहि । (यद्येवमुज्जीवितः प्रियवयस्यः । इममर्थं प्रियवयस्याय निवेद्य यथासमीहितं सम्पादयामि । त्वमपि सङ्केतदेश-मुपसर्प ।)

चन्द्रलेखा— तह । (तथा ।) [इति निष्क्रान्तौ]

प्रवेशकः

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

[ततः प्रविशति विरहोत्कण्ठितो राजा ।]

राजा— या हि,

दृष्टेलक्ष्यमयी[1] मृधेव तरुणी काप्यद्भुता प्रागभूद्
दिष्ट्याद्योन्मुखपूर्वपुण्यविभवैरारामसध्ये मया ।
ज्योत्स्नेन्दोरिव माधुरीव गलिता पीयूषसाराद् भव-
त्प्लुष्टाजीवकलेव पुष्पधनुषः सत्येव[2] सालोकिता ॥३॥

[विचिन्त्य साश्चर्यं]

हन्तासन् कति मे न पुण्यजनयः कत्यद्भुताः सुभ्रुवो
दिव्या वा क्षितिजाः फणीन्द्रकुलजा भुक्तोज्झिता नो मया ।
अद्यालोकनचन्द्रिका नयनयोर्यत् पात्रमासीदियं
साफल्यं त्विदमेव जन्मवितते: किञ्चोत्सवोऽस्यायुषः ॥४॥

[पुनः सवितर्कं]

भावाः सन्तु शतं पटीरकुसुमस्रक्चन्द्रिकापल्लवो-
द्गारालक्तकमन्दमारुतपिकप्राया मनोन्मादकाः ।
यद्वानीदृशकामनीयकमदाः कान्तास्त्वतोऽन्या स्वयं
नैवासेचनकेदृशी क्षितितले कुत्रापि सम्भाव्यते ॥५॥

[इति परितः पश्यन् सस्पृहातङ्कमाकाशे लक्ष्यं बद्ध्वा]

अयि भोः,

---

१. 'दृष्ट्वा' क. २. 'सत्येव' ख.

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

हहह कलयती मां दर्पकव्याघ्रवक्त्रे
सुमुखि मयि तदा त्वं भाविनी वालपन्ती ।
चकितहरिणशावह्रीकरापाङ्गलीला-
कुवलयितसमीपोद्देशभागा क्व नु स्याः ॥६॥

[इति विभावयन् पुनः सविमर्शं]

मन्ये मन्मथ! मन्मनोरथपथे मित्रान्मधोराहृतै-
र्मालत्याः किल मर्मभिर्हिमरुचेः सारोत्तरैः शारदैः ।
सर्वस्वैरपि मन्दमारुतकरादाच्छिद्य सायं हृतै-
रेनामादिरसार्द्रगात्रलतिकां सत्यं भवान् निर्ममे ॥७॥

[स्मृतिमभिनीय सातङ्कपुळकं]

तस्याः किलेदानीम्,

मुखं कमलसन्निभं कुवलयप्रभे लोचने
भ्रुवौ स्मरधनुर्निभौ तुलितविद्रुमश्चाधरः ।
स्मितं त्वमृतसुन्दरं पिकसखी च वाणी मम
स्फुरन्ति हरिणीदृशः पुरत एव हा किं ब्रुवे ॥८॥

मम हि तामिदानीम्,

उदारभ्रूवल्लीमुचितवचनस्मेरवदना-
मुरोजातोत्सेकक्षपितमदहेमाद्रिशिखराम् ।
उरुश्रोणीबिम्बोपमितपुलिनामूरुयुगळी-
क्षताहन्तारम्भाभ्रमुपतिकरां चुम्बति मनः ॥९॥

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

[मदनव्यथामभिनयन्]

करकलितविपञ्चीं सा रसाद् वादयन्ती
किमपि किमपि गायन्त्यादरान्मां प्रतीव ।
वदनकमलगन्धापातिलोलम्बवीता
पुलकयति तनुं मे मानसं गाहमाना ॥१०॥

[विचिन्त्य मदनावेगमभिनयन् विहस्य] सा हि,

स्वात्मानमेव यदवोचदनङ्गतीक्ष्ण-
नाराचदारणदुरन्तगुरुव्यथार्तम् ।
प्रत्याययच्छतगुणैरधिकां व्यथां मे
मज्जामितामनवधौ विरहाग्निकुण्डे ॥११॥

[इति क्षणमिव स्तिमितः स्थित्वा सचमत्कारं]

चित्रावलोकसमये तरुणी श्रुतादौ
युक्त्या मताथ मनसा परिभाविता च ।
साक्षात्कृताप्यथ पुनः परिभाव्यते चेत्
किं ब्रूमहे मदनतन्त्ररहस्यमीदृक् ॥१२॥

[इति विष्फारिताक्षः परितः पश्यन् सविस्मयं]

सर्वं खल्विदमामनन्ति निगमा ब्रह्मैव नान्यच्चिति
द्वागारोहति नानुभूतिपदवीमेतद्विचार्यापि मे ।
किन्तु स्मेरमुखं घनस्तननतं ह्रीमात्कृतापाङ्गकं
विद्युत्पिञ्जरमीक्ष्यतेऽखिलमिदं तन्वीमयं किं ब्रुवे ॥१३॥

[इति क्षणमिव स्तिमितः स्थित्वा प्रतीचीं पश्यन्]

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

सन्ध्यानलं प्रविष्टे पत्यौ पतित इव वारुणीसङ्गात् ।
मीलन्ति पद्मिनीनां गळदलिबाष्पाणि पद्मनयनानि ॥१४॥

[सर्वतः पश्यन्] अपि च,

तमःसन्ध्याप्रसाराभ्यां भागयोः कृष्णपिङ्गलम् ।
व्योमेदं व्योमकेशस्य साक्षाद् वपुरिवेक्ष्यते ॥१५॥

किञ्च,

आतप्तकाञ्चनहरिन्मणिमञ्जुसान्ध्य-
रोचिस्तमःपटलिकाभृशरुद्धपार्श्वम् ।
पार्श्वोपविष्टकमलाधरणीमनोज्ञा
श्रीविष्णुमूर्तिरिव विष्णुपदं बिभाति ॥१६॥

[उपरिष्टात् पश्यन्]

नभोविपणिमाश्रयन् समयसंज्ञिकापूपिकः
प्रभर्ज्जयति तप्तसान्ध्यरुचिकन्दुपीठे किमु ।
कलिक्षपितमानिनीकुटिलमानशालीन् न चेत्
कथं नु दिवि कीर्यतामलतारलाजावलिः ॥१७॥

अथवा,

सन्ध्याग्निं पुरतो निधाय दिवसः श्यामां निशामुद्वहन्
लाजान् किं विचकार होममसमये शिष्टान् समन्तौद्दिवि ।
दृश्यन्तां कथमन्यथार्धविकचोद्यन्माधवीसुन्दरा-
स्तारा इत्यपदेशतोऽत्र क इवाकस्मान्नभः सर्वतः ॥१८॥

अपि च,

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

तमोभिषवनागमे पिहितपूर्वकाष्ठान्तरे
स्फुटन्ति कुटजोद्गमा नभसि शुभ्रतारच्छलात् ।
दृगम्बुरुहसंहतिर्ननु सुधात्वपाथोन्तरे
निमज्जति नटत्यहो चतुरकामिनीकेकिनी ॥१९॥

[क्षणं विचिन्त्य ससारणौत्सुक्यं] मम हि,

आनीलकुन्तलभरान्तरदृश्यचारु-
सीमन्तराजिललितं नलिनायताक्ष्याः ।
एतद्विसूत्वरतमःपटलानुषङ्गि
चेतः समुत्कयति सान्ध्यमयूखजालम् ॥२०॥

[इति क्षणं विचिन्त्य] इदमिदानीं मम,

यावद् विमूर्च्छति तमः पिहितार्थजातं
तावद् दृशोरखिलवस्तुषु शक्तिलोपात् ।
पश्यामि तामित इतश्च निरन्तराय-
मत्यद्भुतां[1]कृतिमनावरणीयशोभाम् ॥२१॥

अथवा किमुपकृतं तमसा,

प्रागेव मे परमकारुणिकस्मराख्य-
तादृग्गुरोः सदुपदेशवशेन जज्ञे ।
खं वायुरग्निरुदकं पृथिवीति सर्वं
विश्वं लसत्कुचकचं ललनाद्वितीयम् ॥२२॥

---

१. 'तात् कृति' ख.

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

[सविस्मयं विचिन्त्य] नैवमप्येतत् ।

सुन्दर्यः कति वा न सन्ति भुवने दृष्टाः श्रुता वा मया
नैवं काचन कस्यचित् त्रिजगतीविस्मारिकाभूत् क्वचित् ।
तन्मन्ये कनकस्मयापहतनोस्तस्याः श्रियोद्वेलया
धातं यत्किल लाक्षयेव वसनं तत्तन्मयं लक्ष्यते ॥२३॥

[इति विचिन्तयन्नग्रतो दृष्ट्वा सहर्षं]

अयमितः पिठरो विकटोदराद्
विवशनिर्गलितार्धपटावृतः ।
प्रमुदितः किमपि त्वरया स्खल-
न्नभिमुखः समुपैति ममान्तिकम् ॥२४॥

[इति पश्यन् स्थितः ।]

[ततः प्रविशकः विदूषकः ।]

विदूषकः— कहं पिअवअस्सो ताए दंसणक्खणादो आरहिअ खणक्खणविळक्खणो विअ दक्खिअमाणो अघडिदघडणाळद्धळक्खस्स मह ममाअमं मग्गदिण्णदिट्ठी उक्कंठिददाए मअं एव्व किं वि किंवि जप्पंतो पमुदिआम्हकेरवअणावळोअणसमुण्णीदकज्जदाए हरिसंवित्थारिदेहिं णअणंजळिहिं आपिबन्तो विअ मं इदो देवीए अक्खसाळापच्चिम्मि मादुळुंगवेदिआअं ओळंबिअतकेरसाहो चिट्ठइ । [संस्कृतमाश्रित्य] अयं हि,

हृदयनिहितवामाचारुसौन्दर्यसार-
प्लुतिपुळकितगात्रस्त्वा नखादा शिखाग्रात् ।

---

१. 'क्षणेयव' क.

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

कुपितमदनमुक्तापुङ्खमग्नेषुजाल-
स्थगित इव समिन्धे मूर्तिशोभैर्ध्ययेव ॥२५॥

ता णं उवसप्पेमि । [इत्युपसृत्य] जेदु पिअवअस्सो । (कथं प्रियवयस्यस्तस्या दर्शनक्षणादारभ्य क्षणक्षणविलक्षण इव दृश्यमानोऽघटितघटनालब्धलक्ष्यस्य मम समागमं मार्गदत्तदृष्टिरुत्कण्ठिततया स्वयमेव किमपि किमपि जल्पन् प्रमुदितास्मदीयवदनावलोकनसमुचितकार्यतया हर्षविस्तारिताभ्यां नयनाभ्यामपिबन्निव मामितो देव्या अक्षशालापश्चिमे मातुलुङ्गवेदिकायामवलम्बिततदीयशाखस्तिष्ठति । तदेनमुपसर्पामि । जयतु प्रियवयस्यः ।)

राजा— [साकूतं पश्यन्] अपि सफलस्ते समारम्भः ।

विदूषकः— [सगर्वं] किं पिठरो खलिअसमारम्भो दिट्ठपुव्वो । (किं पिठरः स्खलितसमारम्भो दृष्टपूर्वः ।)

राजा— यद्येवं तर्हि कुतो विलम्ब्यते ।

उपवनपादपवर्गे समूलशुष्केऽस्ति किं फलं वृष्ट्या ।
मयि चार्तिभग्नहृदये सान्द्राश्लेषेऽपि किं फलं तस्याः ॥२६॥

विदूषकः— [स्वगतं] अंहो उम्मत्थओ से राआवेसो । होदु । एव्वं कीलिस्सं[1]। [प्रकाशं] भो वअस्स मए ताए सही केवलं चंदलेहा णाम दिट्ठा । (अम्हो उन्मस्तकोऽस्य रागावेशः । भवतु एवं क्रीडिष्यामि । भो वयस्य! मया तस्याः सखी केवलं चन्द्रलेखा नाम दृष्टा ।)

राजा— [सादरं] ततः सा किं ममार्तिमवगमिता ।

---

१. 'त्थव्वो' ख. २. 'किलिस्सं' क.

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

विदूषकः— सविसेसं अवगमिदा । किंवि पसण्णमुही कहावसाणे कदिपएहिं दिवसेहिं महाराअस्स अम्हकेरभट्टिदारिआए अ संविहाणपुव्वं समाअमं णिव्वट्टेमित्ति पदिण्णापुव्वं उत्तवदी । (सविशेषमवगमिता । किमपि प्रसन्नमुखी कथावसाने कतिपयैर्दिवसैर्महाराजस्य अस्मदीयभर्तृदारिकायाश्च संविधानपूर्वं समागमं निर्वर्तयामीति प्रतिज्ञापूर्वमुक्तवती ।)

राजा— सत्यं परवेदनानभिज्ञो मुग्धवधूजनः । भवतु । ततः सा विलम्बकारणं पृष्टा किमाह ।

विदूषकः— पिआळदोहळपरितुट्ठाए देवीए से उइअं पारितोसिअं कप्पेदुं अत्तसमीवं उवणीदा इमं रत्तिं तदो एव्व अहिवस इत्ति । (प्रियालदोहळपरितुष्टया देव्या अस्या उचितं पारितोषिकं कल्पयितुमात्मसमीपमुपनीता इमां रात्रिं तत एवाधिवस इति ।)

राजा— [सविषादं स्वगतं] हन्त उचितमस्याः पारितोषिकं कल्पयितुमिति यत्सत्यं विभिन्नमिव मे हृदयम् । [विचिन्त्य] किमिदं वयस्यस्य मद्भावशुश्रुत्सया परिहासजल्पितं स्यात् । अथवा सत्यमिदं परिहासजल्पितमेव । यतः प्रमुदितोऽयं दृश्यते । [प्रकाशं— विदूषकं हस्ते गृहीत्वा] सखे किं तर्हि प्रहृष्ट इत्यत्र स्खलितसम्भ्रमोऽदृष्टपूर्व इति ।

विदूषकः— [विहस्य] कीळाणिमित्तं मए इदं जप्पिअं । मा कुप्पदु भवं । मा कुप्पदु भवं । (क्रीडानिमित्तं मयेदं जल्पितम् । मा कुप्यतु भवान् । मा कुप्यतु भवान् ।)

---

१. 'इमं तिरत्तिं' ख.

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

राजा— [सोच्छ्वासं]

अविरतकरयुग्मोन्मुक्तपुष्पायुधाग्नि-
ज्वलदमितहुताशज्वाललीढाखिलाङ्गे ।
मयि शमय निषिञ्चन् सारसाक्ष्याः प्रवृत्ति-
च्छलबहळसुधां द्राग् दुस्सहं मेऽनुतापम् ॥२७॥

विदूषकः— ता सुणाहि जं चंदळेहा सअं एव्व मं कहिदवदी ।
(तच्छृणु यच्चन्द्रलेखा स्वयमेव मां कथितवती ।)

राजा— [सादरं] अवहितोऽस्मि ।

विदूषकः—

आरामम्मि सही चिराहिलसिदं दट्ठूण मुत्तं सअं
पज्जुम्मं विअ पेक्खणीअसुसमं देवीसमब्भच्चिअं ।
आमग्गेव्व सुहंयुगब्भकुहरासारम्मि जाणादि णो
अप्पाणं ण परं विणिद्दपुळआ विप्फारिदक्खी खणं ॥२८॥

(आरामे सखी चिराभिलषितं दृष्ट्वा मूर्तं स्वयं
प्रद्युम्नमिव प्रेक्षणीयसुषमं देवीसमभ्यर्चितम् ।
आमग्नेव शुभंयुगर्भकुहरासारे जानाति नो
आत्मानं न परं विनिद्रपुळका विस्फारिताक्षी क्षणम् ॥)

राजा— [सरोमाञ्चं] ततस्ततः ।

विदूषकः— तदो अ, साअंसूअअसंखणादसमाकण्णणेण ससं-

---

१. 'क्खि' क. २. 'सु' क. ३. 'मग्गव्व' क.

CC-0. In Public Domain. Digitization by eGangotri

भमविणिग्गदेसु तुह्मेसु आदंसणपहं तहव्व ओळोअंती दंसणपहागो-अरेसु अ उद्गप्पसरंतणिरंतरस्सुपुण्णमुहकंठी स्खळिअपदविण्णासं देवी-समक्खं कहंवि आअछंदी अट्ठाणव्व किंवि किंवि मंतअंती अणाकण्ण-अंती अहिमुहठिदाणं वि समसुहदुक्खाणं वि अम्हाणं अभिअणिसेअम-हुराइ पिअसामवअणाइ अमत्ता विअ कहंवि उम्मत्ता विअ परदो दुग्गहाविट्ठा विअ सुण्णा विअ अ जदा संपण्णा तदो अम्हेहिं ईरिसीए देवीसमक्खगमणं तक्करपरिअणसण्णिहाणावट्ठाणंवा ण जोग्गं ति कुहवि एकंदे परहुदिआमेत्तसहाइणिं तं ठाविअ ईरिसेसु कज्जेसु परमचउरस्स तुह अण्णेसणपरा जदा णिग्गमि (स्सं? आ) तदा पदंतरे एव्व सहीए जीविदव्वत्तणेण मुत्तो विअ पुव्वपुण्णरासी तुमं ओळोइदो। ता इदो वरं कालक्खेवासहणाए ताए अअ ळव्भोवाओत्ति मह कहिअ तुवर-माणव्व सहीसमीवं गदेत्ति [कर्णे एवमेव।] (ततश्च सायंसूचकशङ्खनाद-समाकर्णनेन ससंभ्रमविनिर्गतेषु युष्मासु आदर्शनपथं तथैवावलोकयन्ती दर्शन-पथागोचरेषु चोदभ्रमप्रसरन्निरन्तराश्रुपूर्णमुखकण्ठी स्खलितपदविन्यासं देवीसमक्षं कथमपि आगच्छन्ती अस्थान एव किमपि किमपि मन्त्रयन्ती अनाकर्णयन्ती अभिमुखस्थितानामपि समसुखदुःखानामपि अस्माकममृतनिषेकमधुराणि प्रिय-सामवचनानि अमर्त्या इव कथमप्युन्मत्ता इव परतो दुर्ग्रहाविष्टा इव शून्या इव च यदा सम्पन्ना, ततोऽस्माभिरीदृश्या देवीसमक्षगमनं तदीयपरिजनसन्नि-धानावस्थानं वा न योग्यमिति कुत्राप्येकान्ते परभृतिकामात्रसहायिनीं तां स्थापयित्वा ईदृशेषु कार्येषु परमचतुरस्य तवान्वेषणपरा यदा निर्गता तदा पदान्तरे एव सख्या जीवितव्यत्वेन मूर्त इव पूर्वपुण्यराशिस्त्वमवलोकितः। तदितः परं कालक्षेपासहनायास्तस्याः अयं लब्ध उपाय इति मम कथयित्वा त्वरमाणैव सखीसमीपं गता इति।)

राजा— [स्वगतं] यथाभिलषितं मव्यनुगृह्णाति पद्मनाभदेवः।
[प्रकाशं—विदूषकस्य च्छोटिकां दत्त्वा समोदं]